

Računska zastavica.

Dan se je že precej nagnil, noč se bliža, ovčar svojo drobnico skupaj goni in proti domu obrača. Pasel je namreč 1008 ovac, ki so bile dvanajsternih kmetov iz bližnje vasi. Imel je slehern kmet od omenjenih 1008 ovac po dve več, kakor njegov poprejšni sosed; zato jih je mogel ovčar na dom prignane v 12 čed tako razdeliti, da je v vsako naslednjo dvojico repov več odločil, kakor v poprejšno.

Koliko ovac je mogel v prvo čedo odločiti, in po koliko v vsako naslednjo? — *)

Novice.

Iz Gradca. M. Ternovec. — Učitelji so stebri, na ktere se šolska mladina naslanja. Ako je učitelj slab, se nikomu ne zdi čudovito, ako nedolžna dečica nič ne zna. Perva potreba pa — sine qua non — je ta, da odgojitelj dobro razumc, materinščino, česar smo se v noveji dobi, hvala Bogu! konec šolskega leta pri poslednji skušnji večidel pri vseh šolah prepričali. Toda žalibože! ktere-mu le nekoliko nježnočutečemu rojaku nikar serce obupa ne poka, ako premišljuje, kako slabo še nekteri učitelji na Slovenskem svojo materinščino razumijo! Neverjetno bi se mi v zdajnem časi, ki povsod tako veselo narodnost napreduje, kaj takega zdelo, ako bi se ne bil po mnogih skušnjah sam prepričal, da je čista resnica, kar sem omenil. Ali ni sramota za nas učitelje, ako takega človeka mali dijačec, kadar na vakance pride, v sramoto in zadrego spravlja, ako je v kakem slovenskem društvu? Rudečica nas mora dalje oblivati, če s kakim le nekoliko izobraženim človekom govorimo in se s vso močjo trudimo, da bi nas po nemškem začel nagovarjati in odgovor davati, in šel s svojo vražno slovenščino rakom žvižgat, pa neče. Ako se tedaj svojega maternega jezika krepko lotimo, si rešimo v ravno navedenem obziru svojo čast.

Premišljujmo dalje toto reč, in glejmo, kako hrapave so naše besede pri nedeljskih oznanilih, česar sem se pri večih cerkvah sam prepričal. Se nam ne smejajo ljudje, kteri so le nekaj več v šolo hodili, ako postavim začnemo: Od panhofa gračkega, od ajzenpana ali je prišlo kundanje i. t. d.

Kako je v šoli pri takih učiteljih, obširno nečem razlagati, ker je zadosti, ako samo to povem, da sem nekega učitelja slišal ime „človek“ tako deklinirati: Ti človek, tega človeka, temu človeku i. t. d. Revček namreč ni vedel, da mi nimamo artikula.

Lotimo se za to pravega leka (čas že je), in kaj takega prihodnjič ne bomo nahajali! Taki lek za nas pa je „Tovars“, „Novice“, „Glasnik“ i. t. d. Vtisnimo si v serce zapoved že po Bogu dano, da se imajo oče in mati spoštovati, da dolgo živiš in se ti dobro godi na zemlji. Tota mati pa je za nas naša mila Slovenija, ktero imamo mi za Bogom naj bolje spoštovati, kajti

Ova mati nas je odgojila,
Njezin je naš život bračo mila!

*) Prihodnji „Tovars“ bo prinesel rešitev te zastavice.